

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Platthy György

Idő

"1918"

Személy

Szerző:

Cím:

Pesti városatyák albuma

Forrás:

a Hétfő

Bp.

(Hely)

1918. X. 28.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Olda)

Pesti városatyák albuma

XLVI.

Dr. Platthy György

Új világot várunk a városházakon, a közgyűlési termekben is, a tisztesség, a demokrácia, a szociális népjólét puritán szellemének uralmát, várjuk az új magyar esodákat itt helyben, azonnal, ebben a panemáktól egycnragott, rrothadt városi szervezetben, — egyelőre azonban még minden a régiben van. Ugy látszik, a városi politika nagy megújulásának órája nem ütött még, vagy legalább is a tömegek nem hallják a viágpolitika nagy földrengésének dübörgő harangzugása között. Egyelőre még a régi viccek és gyalázatosságok járnak. Még várni kell egy kicsikét ennek a végsőkéig elgyötört, megcsufolt pesti pária-hadnak, még azzal szórakoztatnak bennünket, hogy a leg-sötétebb városi existenciák körülötmjenezésével provokálják keserű haragunkat. Budapest kéjgazdiktora, Ripka Ferenc ur, — a gáz-árak legeslegujabb emelése alkalmából — fizetett, mégpedig gázgyári pausálék burkolt formájában fizetett sorokban ünnepelteti magát a sajtó egy részében és igazán szájtátott meg-döbbenéssel kérdezzük, olyan alacsonyra sülyedt-e Pesten a lepenzélhető sajtó, hogy ezt a Ripkát is meg merik még dicsérni, vagy ennyire nem ismerik a városi politikában szereplő embereket? Ennyire nem tudják, hogyan lett Ripka ur vezérigazgató, micsoda tipikus pesti kerületi manőverrel? Ennyire nem tudják, sem a sajtóban, sem ugynevezett felsőbb helyen, milyen nagy bűnök nyomják ennek az urnak a lelkiismeretét a gázgyár nyomorgó

és gondolatszabadságuktól is megfosztott tisztviselőivel szemben és hogy milyen árdragítási bravur az, amelylyel sikerült végleg kompromittálnia a főváros községe-sítő irányzatát. De ki gyózná újra felsorolni azokat a közgazdasági és közéleti eredményeket, amelyek Ripkát érdemessé teszik a köztisztelőre és elismerésre. A Pesti Városatyák Albumában már régebben elhelyeztük Ripka ur közéleti fényképét, amely a kerületi törzsfőnöki karrierek legvisszataszítóbb vonásait mutatja. Most már a Ripka kinevezése alkalmából is, meg kell emlékeznünk ellenjbasáról, a törzsfőnöki ellentípusról: *dr. Platthy Györgyről.*

Ne hogy félreértsünk: mi a vörös Platthyt sem becsüljük sokal többre a Deákné vásznánál. Eszünk ágában sincs, hogy őt ideális példának szegezzük szembe Ripkával, hiszen kégerődményben mindketten ugyanegy várospolitikai furon penitúrnak. A különbség — igaz, elég jelentős — az, hogy Platthy nem revolverezett gázgyári vezérigazgatói állást a maga számára. Egyébként azonban egyformán fogták fel a kerületi hatalom jelentőségét, klikkekre osztották az első kerületet és a kerületben és a városházán a klikk-érdekekek szolgálták s a klikk nevében dirigáltak. Mi a városatyai kiváltságok és a kerületi kiváltságosok ellen küzdünk, így tehát nem tehetik örömrünk Platthy György krisztinavárosi multjában sem. Platthy nem jó társaságban nevelkedett, Polónyi volt a barátja és mint kerületi kisisten trónolt a Krisztinában, ahová még hosszú évek után is eljár és örzi aranyék-hatalmát — a Veres Pálné-utca-ból. Nagyon szeretnénk valami jót mondani róla, mert főjötté utáljuk a Ripkát, akit ő is utál és hol kibékül vele, hol meg összezördül, amint a kerületi hatalomért illetve egyes aktuális hatalmi cé-

lokért folyó harc épen magával hozza. De Platthy multjában és jelenében nincs öröm, legfeljebb jövőjében lehet remény, azt is csak a parlamenti szereplése keltegeti bennünk. — Platthy Györgynek kéjjel nyujtanók át az erkölcsi fensőbbség pálmáját Ripkával szemben, de ez már azért is lehetetlenség, mert minden törzsfőnöki aspiráció, — amelytől pedig oly elevenen buzgott Platthy is — erkölestelenség és e tekintetben nem ismerünk fensőbbséget, csak alávalóságot.

Es mi jót mondhatunk Platthy urról, aki konokul üzte a maga kiseded kerületi játékeit s a város vezetőivel csak privát baráti alapon érintkezett, diszkrétan, pajtási módra, nem pedig a közgyűlés elfogulatlan bírói székéből. A városatyák padjaiból régesrégén nem hallottuk felszólalni Platthy Györgyöt, de mit is várhatnánk észinteséget, bátor igazmondást attól, aki sülvé-főve együtt van a város vezetőivel. Hogy várhatnók tőle azt, hogy egyebet ne mondjunk, hogy megkérdesse a közgyűlés nyílt fórumán, miért aótt ki a gázgyár olyan közröhejt kellő nyitkozástot, hogy a főváros tanácsnokai nem kapnak illetéktelen titkos ezreket a gázgyár jövedelméből, holott minden városi ember tudja, hogy a közvagyonnak ez a fosztogatása Ripka vezérigazgató ur közreműködésével már évek óta folyik? Ha Platthy más akar lenni, mint törzsfőnök-ellenlábas, miért nem tüntet városatyai-becsületességével? A vagy jobban szereti a főváros vezetőit, mint amennyire gyűlölí Ripkát? Miért nem néz bele a városháza ügyeibe és miért nem teríti ki a disznóságokat és elkövetőiket a közgyűlés előtt? Hiszen olyan jóban van az urakkal, hogy ugyan csak ismerheti a disznóságait. Ha jól látni, miért érdeklí inkább Schubert a zeneköltő, mint

az, hogy miből futja egy ötezer korona fizetésű tanácsjegyzőnek hercegi háztartásra, nagyuri életre, vad költsékezésre és fejedelmi lakosztályra a Váci-úton, miközben a többi fővárosi tisztviselőnek kélóg a nyelve az éhségtől? Miért nem világít bele a nagy városi dzsungelbe és miért nem tudta megszólalásra bírni a panamák, tehetetlenségek és komisszágok előttünk lejátszódott véghetetlen sorozata, amelyből a főváros ugynevezett háborus tevékenysége kialakult?

Ez a hallgatás, amelyet meg kell bélyegeznünk a jövő számára és ez az a bűnös hallgatás, amely mindennél többet kell, hogy mondjon a Platthy Györgyökről Budapest népének, ha azt akarja, hogy új világ kezdődjék a városházán, és a nagy revolverezők, a nagy hallgatók és nagy panamisták korzaka után végre a tisztesség, becsület és igazi haladás ihleté költözzék be a városházára. A jövő utban van és olyan új, igazi rendet kell, hogy teremtsen, hogy a multakból, a gyalázatos városvezetésből és a kerületi politika förtelmeiből az egész bűnös, hipokrita városi rendszerből kő-kövön ne maradjon. Az Ehrlichek, Ripkák Platthyk hatalma, az egész középkori törzsfőnöki uralom felett szól a lélekharang és gazember, aki siratja.

Nagyon sokat lenyűlt, sokat elszenvedett ez a pesti polgár proletár nép, most azonban boldogságos nagy ünnepre készül, ragyóó, vidám temetésre. Eb, aki sajnálja a levitőzlett társaságot, amefynek cirkólesi hullabüze lesz az utolsó kellemetlen szag, amely a városháza felett lengedez. A jólelkek ünnepe jön el, sokat türt, sokat küzködött, szomoru, kiábrándult pesti tisztességes emberek, egyszer még gyujtsatók örömtüzet lelketekben, lobogtassátok zászlókat. Budapest színeivel és illumináljanak a pesti ablakszemek és belül a meggyötört szívek éharsogjon a keserű guny derűs maeskazenéje hetedhét országra szóló, kivilágos kiviratig tartó vidám nagy temetés készül, — a régi Pestet minden virilizmusával, korrupciójával, ocsmányságával és gazságával elviszi az ördög, a létűnő háboru furiája. Nincs messze a nap és örönlész pesti polgárnak lenni, csak méltónak kell lennünk a szenvedéseinkhez!